

Sjung och var glad.

Tre roliga Duetter

af

Duettistparet Blomqvist.

I

Man måste ha något bre've.

II

Pelle å Britta.

III

När b ägge vi låg.

Pris 10 öre.

Får ej sjungas å offentlig föreställning.

Eftertryck förbjudes.

Man måste ha något bre've.

Melodi: *Den fattiga födan.*

Nu skall jag sjunga en visa för Er
ifall Ni vill lyssna därte.
Den handlar om litet af hvarje minsan
i **Malmö** och äfven — **bre've.**

Flickorna på Malmö **Tändsticksfabrik**
de sträjka nog snart skall ni se.
Dom kan inte lefva på svältlönerna
dom måste ha något — **bre've.**

Waldenström köper nog *aktier* han
i Amerika var lugna för de.
Han kan inte lefva på Gudsfruktan jämt
han måste ha något — **bre've.**

Palm skref ett drama vid namn *Nemesis*
som på Folke's Hüs man fick se.
Se Palm kan ej lefva på föredrag jämt
han måste ha något — **bre've.**

I Nettraby **Lindeberg** häktade tre
men illa det går'n visst för de.
Man får inte *häkta* å *häkta* alltjämt
för då stängs man själf in — **bre've.**

Spårvagnar har vi här i Malmö stad
men herre du söte min je.
Man får ej ha **brådtom** när man med dem far,
har man det bör man hälst gå — **bre've.**

Ett **Slakthus** det har vi ju också nu fått
men *det* kan ej slaktarna me
Dom får inte nu sälja *halfruttet* kött
utan *stämpladt* och *stämpladt* — **bre've.**

Japanerna sköto på Rysslands flottilj
så den gick kaputt ett tu tre.
Ja **Ryssarna** sköto naturligtvis med,
men de sköto alltid — **bre've.**

(**Da capo verser.**)

Som komiker ofta jag uppträdt för er
och tacksamma var Ni för de.
Men jag kan inte sjunga duetterna själf
jag måste ha Trissan — **bre've.**

I fall Ni nu tröttnat att längre här stå
och frysja för att på oss se.
Så gå till dansbanan och ta er en sväng
den ligger här borta — **bre've.**

Pelle å Britta.

Melodi: *Tudeluttan.*

- Han: Te lif å anda ä vi vänner båda,
vänner båda, ja vänner båda.
Ta rulla rulla rulla, rulla rulla rulla,
rulla rullanlej
- Hon: Så bättre vänner får Ni aldrig skåda,
aldrig skåda, nej aldrig skåda.
Ta rulla rulla rulla, rulla rulla rulla,
rulla rullanlej.
- Å Pelle han ä allt en kilier kar
- Han: Ja Britta hon är fäll bra mullig å rar
- Hon: Jag älskar dej Pelle i lust och i nød
- Han: Å ja älskar Britta te dess att ja dör.

(Refräng.)

- Båda: Ta rulla rulla rulla etc.

- Han: Mins du första gången när vi tjangsa
Ta rulla etc.
- Hon: Ja-ha det var i lagärln på e planka
på e planka, ja på e planka
Ta rulla etc.
- Han: Och när vi hade suttit på planka ett grann
så började Britta bli hemlanes gal'n.
- Hon: Ja Pelle gongsa så plankan rök å
- Han: Å pladus ner på botten i la-a vi lå.
- Båda: Å rulla etc.

- Han: Hur senn de geck ja inte säga vågar
- Hon: Näj inte vågar
- Han: Näj inte vågar
- Båda: Ta rulla etc.
- Han: Men brötna i var lem det var vi båda,
var vi båda, ja var vi båda,
- Båda: Ta rulla etc.
- Han: För Britta blef alldeles gal'n om en stunn
hon klappa å kysste mej mitt uppå munn
- Hon: Men så frågte Pelle om ja vill bli hans
- Han: Å hon svarte ja å sen tog vi en dans
- Båda: Ta rulla etc.

När bögge vi låg.

- Han: Jag undrar just jag om ja' talat
nå'n gång om för er hur det gick,
Hon: När som han blef kär i mäj här
så att han ja' på stunden fick.
Han: Ja det var när ja' skulle fara
med kritter'a i vall uti fjol,
Hon: Å ja' gick å titta på jag,
klädd uti en vid bomullskjol.
Han: Å bögge vi låg
Hon: I gräset å såg.
Båda: Vi såg på hvarann och försökte iblann
att kyssa hvarann:
- Han: Å sola ho' sken så förskräckligt,
förskräckligt hett på oss två,
Hon: Att inom kort vi somna båda,
somna från krett'ra båda två.
Han: Ja' drömde helä tiden,
allenast om henne där.
Hon: Å mina tankar flög beständigt,
ja dom ila bara te Pär.
Båda: När bögge vi låg, etc.
- Han: Ja, drömde det gjorde vi båda,
för det var visst länge vi låg.
Hon: Jag drömde att jag skulle taga
af Britta evigt adjö.
Hon: Å jag skulle aldrig mer få se Pelle,
för ettra pina å dö.
Han: Å smärtan var svår.
Hon: De kan Ni förstå.
Båda: Vi skulle aldrig försöka iblann
att kyssa hvarann.
- Han: Men sola ho' sken å vi vakna
i ljufvaste famn på hvarann.
Hon: När han sedan till mig fria,
så fick han ja det är klart minsann.
Han: Nu är vi vigda hos prästen
å en liten det har vi också.
Hon: När vi nå'n gång ser på pojken
då hjälps ej att vi tänker på
Båda: När bögge vi låg,
i gräset och såg.
Vi såg på hvarann, och försökte iblann
att kyssa hvarann.